

De werver : Wyz: (Een ridder ging ter boerenjagt)

<https://hdl.handle.net/1874/36575>

D E W E R V E R .

Wyz: *(Een Ridder ging ter Boerenjagt.)*

1.

Koom jongens: word een braaf soldaat — vraag geld!
 Ryksdaalders, met een nieuw gewaad — men teld;
 Bevegt met ons den Patriot,
 By Willem onzen oorlogsgod — in 't veld, in 't veld, in 't veld.

2.

Neen baas, ik dank uw voor uw geld — en Rok!
 Den beurs waaruit gy daalders teld — den stok,
 Regeer daar mee een Pruis of knoet,
 En al uw veldheers moers gebroet, die bok, die bok, die bok.

3.

Wat zegt gy, hondsvot? burgerklaaf — Mynheer!
 Uw Vorst, beschermmer Heer en Graaf — en meer
 Maar ik vergeef uw snood bestaan,
 Neem gy dees agt-en-twintig aan, dees keer, dees keer, dees keer.

4.

Wy zyn Heer wetver u al moe — om reën;
 Brui schielyk naar de donder toe — ga heen!
 Zeg aan uw Heer! die moordenaar,
 En aan zyn Moer en dronke vaar — geen een, geen een, geen een.

A

H E T V O O R N E E M E N .

Wyz : *de Brabandsche Marsch.*

1.

Een landbederver,

Zo veragt en gehaat, moet 'er aan — zal het gaan!
 Geen troon beërver — zal ons meer doen beeven, —
 Neen. zyn straf! — Ja; de wraak op geslaan — zal hem slaan.
 En zyn kop, ons Regt, met zyn laeven — Hergeeven —
 Dan zal Rust en vrede bloeien,
 Geen vervolging nog elend,
 Alle welvaard vrolyk groeien
 Regt en vryheid zyn erkend, in het end —
 Dan zal niet voor elke Ryken,
 Trots op zyn geslagt of geld,
 Deugd en braafheid moeten wyken,
 Maar zyn boven hem gesteld, en geteld.

2.

Geen burgerbeulen,

Lang gedoogd en geduld meer verschoond — dus gehoond,
 Die met haar heulen laat die met haar deelen
 Byl en strop! — op dat zy zyn beloond — en getoond
 Dat uw hand — uw wraak met houweelen — kan streelen
 Hoe vergruist, vertrapt, vertreden,
 Vroegen wy vergeefs om Regt;
 Vragen! — duizendmaal gebeden —
 Waaren ons verzoeken slegt? — dan zegt?
 Neen die kunt gy niet gemigen,
 Al noemd gy dat regt is krom,
 Maar wie zou uw harten buigen,
 Neroos maakte uw doof en stom — en daarom.

Een landbederfer,
 Zo veragt en gehaat, moet 'er aan — zal het gaan,
 Geen kroonbeerfer, zal ons meer doen beeven,
 Neen! zyn straf! — ja de wraak opgestaan — zal hem slaan,
 En zyn kop! — ons regt, met zyn leeven — hargeeven.

DE KLAGENDE SOLD A A T.

Wyz: Maar gy moet my dan niet verder vraagen.

Steeds was het woord van oomen Jan?

„ Niet huilen voor gy word geslaagen,

En Jan — oom sprak gelyk een man,

Die ongevakken kan verdragen,

Maar was hy mee

Of in myn stee,

Zou — men hem niet luidkeels hooren klaagen;

Zou — men hem niet luidkeels hooren klaagen.

2.

„ Wy hebben daar niet van gehoord,

Wat deert u dan: — is al uw vraagen?

Van alles vrienden, in een woord, —

Behalven honderd-duizend plaagen,

Geen geld, geen brood,

Geen kruit, geen loot. —

Maar — ik zal het al de wereld klaagen. (*bis.*)

A 2

3.

Moest niet des Prinzen volk te veld,
Om dat men van hem zou gewaagen,
En zeggen: Stoffel is een held,
Gelyk zyn vrienden en zyn maagen,
En wat 's ons lot
Veragt, bespot —

Maar — men belet my langer niet te klaagen. (bis.)

4.

„ Zie daar (sprak hy) uw Commandant!
„ Met zyn heer Broeder jong van dagen,
„ Trek midden in der Franschen land,
„ Dit is myn wil — en welbchaagen,
„ Vegt en verwin,
Neem Vrankryk in! —

En — hoe zal hy zig die reis beklaagen. (bis.)

5.

Reeds ondervond den jongen Heer —
Een Borst, die niemand kan verfaagen,
(Gelyk zyn Broeder schryft) — de eer —
By dat zo gloriryk verjaagen,
Dat hy een schot
Kreeg tot zyn lot

Helaas! — nu leid hy nacht en dag te klaagen. (bis.)

6.

Dog onzen grooten Generaal,
Myd, zeer voorzigtig! kogelvlaagen,
En wagt zig steeds, voor vuur en staal,
Na dat hy en de zynen zaagen,
Dat franschen wyn;
Geen Franschen zyn,

Dog — dan hoefde wy ook niet te klaagen. (bis.)

7.

Dan sloeg hun den Waesdorper Held,
 Alleen tot niet in Schravenhaagen,
 Gelyk hy (als men ons verteld)
 Standvastig wreekt de pederlaagen,
 Door ons geleen,
 Van een tot een

Maar — daar wil nog mag ik over klaagen. (bis.)

8.

Maar! dat wy in het open veld,
 Als ongedierte doodgeslaagen,
 Aan alle elend zyn blootgesteld,
 Dat wil — dat moet en mag ik klaagen,
 Lam van gebrek —
 Voor wien? — een gek,

Neen! dat kan nog zal geen mensch verdraagen. (bis.)

9.

Hoor waarde *Burgers!* kort en goed,
 Gy moet vereend ons onderschraagen,
 En vatten met de grootste spoed,
 Een schurk of vyf zes by heur kraagen,
 Hangt op dat ras,

't Is nu van pas;

Want! — anders zult gy 't u te laat beklagen. (bis.)

DE MISNOEGDE BURGER.

Wyz: de Boer zal het betaalen.

1.

Wat zal 'er worden van ons land,
 Houd zulk een overheersching stand,
 En steld men dit geen paalen? (bis.)
 Gelyk het was — een wildernis,
 Daar geld nog goed te vinden is, —
 En wy 't gelag betaalen,
 En wy 't gelag betaalen.

2.

Wat hebben wy niet al betaald,
 Dat nimmer u nog is verhaald, —
 Geen licht kon dit bestralen? (bis.)
 Dan ach! het strek u tot geen heul —
 Of gy al weet hoe gy uw beul,
 Steeds zelve moet betaalen. (bis.)

3.

U Heugt die broeder oorlog wei,
 Toen Engelanders uit de Hel, —
 Die noorder Canibaalen, (bis.)
 Uw Scheepen naamen heen en gins,
 Op last en order onzer Prins,
 En gy het moest betaalen? (bis.)

4.

Toen schelmen onder braaven schyn, —
 Een elk een *Burger* vriend wou zyn,
 Dat my en u doet dwaalen, (*bis.*)
 Die toen men zei, geen ander Heer,
 Straks vielen voor hun Moloch neêr,
 Wie moest toen dit betaalen. (*bis.*)

5.

Toen men die Debora Megeer,
 Verzocht om schand! — Eerbiedig keer,
 En dus haar doel deed faalen, (*bis.*)
 In plaats van net van pas Mevrouw,
 Zie daar uw boom — En hier een touw,
 Wy zullen uw betaalen. (*bis.*)

6.

Toen *Willem* met zyn gruwelstoet,
 Bevekt met dierbaar menschenbloed,
 Zig weder in deed haalen, (*bis.*)
 En *brunswyks Hertog Pruiffisch* gait,
 Het Land uirplunderde tot buit,
 Moest gy zyn Heer betaalen. (*bis.*)

7.

Zie onze vrienden in het veld,
 Tot onzer hulp is elk een held,
 Men roept ons en wy draalen — (*bis.*)
 Nu trekken zy daar tegen op,
 Wel weetende het kost heur kop,
 En laaten 't ons betaalen. (*bis.*)

A 1814280

(8)

8.

Tot Landverraad, tot moord, bedrog,
De steunzels hunner oorelog,

En list daar zy mee praalen, (*bis.*)

Hun wellust, gouddorst! overdaad,

En alles in de hoogste graad,

Hier toe dient ons betaalen. (*bis.*)

9.

Wat zegt gy nu? — Verdoemt geen duit,

En die meer geeft is ook een guit,

Doen wy dien trofschen dwaalen, (*bis.*)

Maar zagt! — nog eens haast keerd de kans,

En laat ons dan aan meester hans;

Voor hun nog eens betaalen. (*bis.*)

*